

Rest in paint Kameran målar fram osynliga städer

Detalj ur David Molanders "Elevator NKZ 3", 2015. Foto: CECILIA HILLSTRÖM GALLERY

Rest in paint

Fotografi

Var: Cecilia Hillström Gallery Hälsingegatan 43

T o m 28/2

David Molanders fotokonst uppenbarade sig från sin mest, även i bokstavlig mening, storslagna sida i en omfattande utställning på Färgfabriken för ganska exakt ett år sedan. Den karaktäristiska arkitekturen utgjorde där en perfekt scenografi för hans urbana berättelser.

Utställningen på Cecilia Hillström Gallery har ett intimare tilltal. Det är fortfarande lätt att känna igen sig i Molanders motivvärld. Videoprojektionerna och fotografierna i stora format ersätts här av desto fler närstudier. Det spontana intrycket är som vid övergången från ett teleskop till ett mikroskop, från makro- till mikrokosmos.

Här, i den relativt trånga gallerilokalen, är det lätt att leva sig in i den klaustrofobi som storstaden ibland kan vålla. Presentationen bygger också på en subtil spänning mellan de rörliga sekvenserna som sakta passerar revy och stillbilder, där ett fruset ögonblick uppenbarar sig som ett faktum.

Molanders kamera fortsätter obducera den slitna stadskroppen. Varje ställe har registrerats vid en mängd olika tillfällen. Ljuset skiftar. Vinklarna förändras. Det är dock inte där, under flanörens promenadstråk, som det hela slutar. I själva verket är det bara en början. Skapandet fortsätter under omsorgsfull bearbetning i datorn. Slutresultatet är collage som snarare dekonstruerar än dokumenterar storstaden som organism och som idé.

SvD

Publicerad 2015-01-21

Det handlar mindre om New York, Berlin och Stockholm och desto mer om Zora, Despina, Laudomia och de andra osynliga städer som Italo Calvino skrev om. Om Fedora – en storstad av grå sten. Om Olivia – insvept i ett moln av sot och olja. Och om Zobeide – ”en vit stad i det klara månskenet, med gator som snor sig kring sig själva som tråden i ett nystan”. Calvinos bok och Molanders bilder har en avgörande sak gemensam. De låter aldrig fantasins karusell stanna. Fotografen gör en tribut till författaren i ett collage, som utgör utställningens nyckelverk. Text och bild möts på samma yta.

Fotografi efter fotografi tar oss ut på en utflykt mellan övergivna, ibland vandaliserade kvarter som bär spår av sin tidigare storslagenhet som adelsmärken. I dag är dessa byggnader täckta av texter som någon har ristat i de en gång finputsade fasaderna.

Precis innan man börjar ana ett stänk av ruinromantik händer det dock något fascinerande i David Molanders bilder. Fotografierna börjar plötsligt handla om färg och form och får nästan en abstrakt karaktär, som i fotocollaget där alkemisten Strindberg får ett nytt liv.

Någonstans från Molanders digitala skapelser går ändå en trådsmlänk tillbaka till Brassaï's svartvita närbilder av graffiti på Paris gator och hans sena studier av krackelerande väggar som i färglagren avslöjar sin historia. ”Rest in paint” handlar till syvende och sist om en kamera som vill måla.

Joanna Persman